

Zaaknummer: 2602142HB

COLLEGE VAN BEROEP

Stichting Tuchtrecht Complementaire Zorg

Beslissing d.d. 2 juli 2026 naar aanleiding van het op 14 februari 2026 ingestelde hoger beroep van:

De heer .., wonende te .., klager in eerste aanleg, appellant in hoger beroep, verder te noemen 'klager/appellant'

tegen

Mevrouw .., praktijkhoudende onder de naam .. te .., aangesloten bij de Algemene Beroepsvereniging voor Counselling (ABvC), verweerster in eerste aanleg, geïntimeerde in hoger beroep, verder te noemen 'verweerster/geïntimeerde'
Gemachtigde: .., Arag te Leusden

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Appellant heeft op 21 oktober 2025 een klacht in eerste aanleg ingediend bij het college van toezicht van TCZ tegen geïntimeerde (verweerster). Bij beslissing van 6 februari 2026 onder nummer 2510219 heeft het College van Toezicht de klacht (deels) gegrond verklaard en een berisping opgelegd.

1.2 Bij beroepschrift van 14 februari 2026 heeft appellant beroep aangetekend tegen de beslissing van het College van Toezicht van TCZ. Bij verweerschrift van 11 maart 2026 heeft geïntimeerde verweer gevoerd.

1.3 Vervolgens heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden op 1 juni 2026. Ter zitting zijn beide partijen verschenen. Appellant is bijgestaan door .., geïntimeerde is bijgestaan door ..

De juridisch adviseur van appellant en appellant zelf hebben het hoger beroep mondeling toegelicht. De juridisch adviseur van geïntimeerde en geïntimeerde zelf hebben het woord gevoerd.

2. DE FEITEN

Het college van beroep gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de feiten zoals die zijn vastgesteld door het college van toezicht in de bestreden uitspraak nu geen der partijen heeft aangegeven hiertegen bezwaren te hebben. Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting aan de

orde is gekomen dient, voorzover dit van belang is voor de beoordeling van de zaak, van het volgende te worden uitgegaan.

2.1 Klager heeft drie kinderen in de leeftijd van 13, 12 en 8 jaar oud. Verweerster heeft de kinderen van klager gedurende enige jaren begeleid.

2.2 Klager is in 2015 gescheiden van de moeder van de kinderen. De rechter heeft enige jaren geleden een ondertoezichtstelling (OTS) uitgesproken. Het gezin heeft verplichte begeleiding gekregen van een medewerker van de instelling De Jeugd- en Gezinsbeschermers (DGJB). Ouders blijven verantwoordelijk voor de opvoeding en verzorging van de kinderen. Belangrijke beslissingen over de kinderen worden in overleg met de medewerker van De Jeugd- en Gezinsbeschermers genomen.

2.3 Wanneer de ouders niet tot overeenstemming kunnen komen, kan de betrokken medewerker van De Jeugd- en Gezinsbeschermers beslissingen nemen ten aanzien van de kinderen. Bijvoorbeeld door het inzetten van hulpverlening.

2.4 Verweerster was aangesteld door de instelling De Jeugd- en Gezinsbeschermers en dit wordt beschreven in de beschikkingen van de kinderrechter over de ondertoezichtstelling. Met deze instelling heeft verweerster regelmatig overleg gehad en aan deze instelling legt verweerster ook verantwoording af.

2.5 Verweerster heeft gedurende een lange periode, inmiddels 14 jaar, een praktijk als counselor/coach voor kinderen en ouders in ... In die hoedanigheid begeleidt zij veel kinderen die niet goed in hun vel zitten of een extra steuntje in de rug nodig hebben, bijvoorbeeld met het leren omgaan van hooggevoeligheid, faalangst, hoge prestatiedrang, verlatingsangst, weinig zelfvertrouwen of slaapproblemen. Verweerster is aangesloten bij de Algemene Beroepsgroep voor Counselling (ABvC).

3. HET STANDPUNT VAN KLAGER EN DE KLACHT IN EERSTE AANLEG

De klacht van klager in eerste aanleg omvat de volgende klachtonderdelen:

- a. Onrechtmatige weigering dossierinzage;
- b. Grensoverschrijdend/partijdig handelen;
- c. Onrechtmatige betrokkenheid via DJGB m.b.t. aanmelding van ..;
- d. Niet naleven klachten- en correspondentieplicht;
- e. Onvolledige/onzorgvuldige dossiervoering.

4. HET STANDPUNT VAN VERWEERSTER IN EERSTE AANLEG

Verweerster voert in eerste aanleg - zakelijk weergegeven – het volgende aan:

4.1 Verweerster heeft steeds overleg gehad met DJGB of zij dossiers/verslagen over de kinderen kon/moest verstrekken. Het standpunt van de DJGB is hierover steeds duidelijk geweest: “De kind gesprekken zijn vertrouwelijk. Een veilige en vertrouwelijke situatie voor de kinderen staat voorop”. Verweerder conformeert zich aan het standpunt van de DJGB.

4.2 Er is geen sprake van grensoverschrijdend gedrag/partijdig handelen jegens een minderjarig kind. Het telefoongesprek met de oudste dochter waarop klager doelt dateert van ongeveer 4 jaar terug, in een periode dat de kinderen bij haar niet in behandeling waren. Op verzoek van de moeder had verweerster het kind gebeld om haar uit te leggen waarom er geen contact meer was tussen het kind en de verweerster. Om het kind gerust te stellen heeft verweerster uitgelegd dat nader contact op verzoek van de klager was beëindigd. Verweerster stelt dat zij zich op geen enkele wijze negatief heeft uitgelaten over klager.

4.3 Verweerster voert aan haar werkzaamheden in opdracht van de rechter/DJGB te hebben uitgevoerd. De aanmelding van het jongste kind .. vond plaats op verzoek van DJGB. Verweerster stelt dat zij juist heeft gehandeld door in haar antwoorden steeds te overleggen met DJGB en ook aan deze instantie verantwoording af te leggen.

4.4 DJGB informeert de vader op regelmatige basis over de voortgang van de begeleiding, aldus verweerster. DJGB overlegt met verweerster welke informatie aan de ouders wordt verstrekt. Hierbij wordt een zorgvuldige afweging gemaakt in het belang van het kind.

Verweerster heeft het college verzocht de klacht op alle onderdelen ongegrond te verklaren.

5. BESLISSING COLLEGE VAN TOEZICHT IN EERSTE AANLEG

Het College van Toezicht heeft in eerste aanleg het volgende beslist.

Het College van Toezicht:

- I. Verklaart klager ontvankelijk in zijn klacht;
- II. Verklaart de klachtonderdelen c. en e. ongegrond;
- III. Verklaart de klachtonderdelen a., b. en d. (deels) gegrond;
- IV. Legt aan beklaagde de maatregel van een berisping op;
- V. Wijst af het meer of anders verzochte.

Gezien de ernst van de tekortkomingen in de naleving van de Gedragscode door verweerster acht het college een waarschuwing in dit geval onvoldoende en een berisping prudent.

6. HET BEROEP

Het beroep richt zich zakelijk weergegeven tegen de ongegrond en deels gegrondverklaring van de navolgende onderdelen van het College van Toezicht:

1. Klachtonderdeel b.: grensoverschrijdend/partijdig handelen
2. Klachtonderdeel c.: onrechtmatige betrokkenheid via DJGB

7. KLACHT IN HOGER BEROEP

Appellant voert in hoger beroep – zakelijk weergegeven – het volgende aan:

- a. Het college heeft enerzijds erkent dat de coach zonder toestemming contact had met zijn minderjarige dochter en dat zij daarbij onzorgvuldig heeft gehandeld, maar anderzijds toch zegt dat er geen partijdigheid of grensoverschrijding is gebleken.
- b. Het college heeft het punt over de aanmelding en begeleiding van zijn zoon zonder zijn toestemming te gemakkelijk weggezet. Dit is zeer ernstig, zeker omdat het gaat om kinderen, een conflictsituatie en de veiligheid van de ouder-kindrelatie.

Appellant verzoekt het college van beroep om:

1. Vast te stellen dat de coach wel degelijk partijdig en grensoverschrijdend heeft gehandeld richting zijn minderjarige dochter;
2. Vast te stellen dat de coach ernstig onzorgvuldig heeft gehandeld door zijn zoon te accepteren en te begeleiden zonder dat zij zijn toestemming als gezaghebbende ouder heeft gecontroleerd en zonder dat zij aantoonbaar een juiste en concrete juridische grondslag had;
3. De maatregel te verzwaren naar de zwaarste passende maatregel binnen het tuchtrecht (zoals schorsing of doorhaling van registratie/lidmaatschap, afhankelijk van wat in dit stelsel mogelijk is);
4. De uitspraak te verbeteren en te verhelderen door expliciet te beoordelen wat de coach tegen zijn dochter heeft gezegd en welke professionele norm daarbij is geschonden.

8. HET VERWEER IN HOGER BEROEP

Geïntimeerde voert in hoger beroep - zakelijk weergegeven – het volgende aan:

- a. Het College van Toezicht heeft vastgesteld dat het telefonisch contact met de oudste dochter plaatsvond nadat appellant zijn toestemming had ingetrokken. Dat contact was ongeoorloofd

en geïntimeerde had appellant achteraf behoren te informeren; het College kwalificeert dit als onzorgvuldig. Tegelijkertijd overweegt het College uitdrukkelijk dat van grensoverschrijdend of partijdig handelen niet is gebleken. Deze tweedeling (onzorgvuldigheid $\neq$ partijdigheid) is juridisch en tuchtrechtelijk juist en is deugdelijk gemotiveerd.

- b. Appellant voert aan dat tegen de dochter zou zijn gezegd dat vader de reden was dat de begeleiding stopte en dat dit per definitie partijdig is. In eerste aanleg is dit betwist door geïntimeerde, zij heeft geen negatieve kwalificaties over vader gedaan. Doel van het telefoongesprek was het kind geruststellen in een overgangssituatie zonder verdere behandeling. Het College heeft deze betwisting kenbaar gewogen. Zonder nadere objectieve onderbouwing anders dan de eigen duiding van appellant kan het verwijt van beïnvloeding of loyaliteitsbreuk niet worden gedragen. Het College heeft met haar weging en oordeel een waardering van feiten en professionaliteit gegeven die in beroep niet voor het eerst kan worden vervangen door een alternatieve lezing, enkel op basis van dezelfde stukken.
- c. Cruciaal is dat het College heeft onderkend dat geïntimeerde in een dilemma handelde (rust bieden aan een kind versus strikte formele toestemming) en daaruit disproportionele kwalificatie onzorgvuldig, maar niet partijdig/grensoverschrijdend heeft afgeleid. Die oordeelsvorming past binnen het tuchtrechtelijke kader en verdient terughoudende toetsing in appel. De stelling van appellant dat het College onvoldoende heeft getoetst of gemotiveerd faalt.

De constatering van geen partijdigheid/grensoverschrijding is houdbaar en toereikend gemotiveerd.

- d. Het College van Toezicht heeft vastgesteld dat – blijkens de OTS-beschikkingen van 15 augustus 2023 (met toelichting) en 4 augustus 2025 – de OTS tot 18 augustus 2026 is verlengd en dat DJGB als gecertificeerde instelling de OTS uitvoert. Binnen dat kader is de aanmelding en begeleiding van de zoon door geïntimeerde gelast door de rechter en daarmee rechtmatig.
- e. Appellant betoogt dat geïntimeerde, als zelfstandig professional, zelfstandig (opnieuw) de toestemming/gezagstitel had moeten verifiëren. Dat miskent het OTS-kader zoals door het College is vastgesteld: DJGB is hier de opdracht gevende GI, werkt in het verlengde van de kinderrechtelijke beschikking en bepaalt de inzet van hulpverlening. Geïntimeerde heeft juist gehandeld door in opdracht van DJGB te werken en aan DJGB te rapporteren. Het college heeft dit expliciet onder 5.3 overwogen en het klachtonderdeel terecht ongegrond verklaard.
- f. Appellant toont geen nieuwe titel of omstandigheid aan die afdoet aan de rechtsgrond van de inzet door DJGB of die noodzaak gaf tot een zwaardere eigen verificatieplicht door geïntimeerde. Dat de ouder (appellant) het inhoudelijk oneens is met inzet van hulpverlening verandert niets aan de bevoegdheidsverdeling onder een lopende OTS.

De inzet door geïntimeerde was rechtmatig binnen de OTS; de grief faalt.

- g. Het college heeft drie onderdelen (a, b, -deels-, d) gegrond verklaard en twee ongegrond. In samenhang heeft het College gemotiveerd dat een waarschuwing onvoldoende, maar een berisping passend en geboden is, gelet op de aard van de tekortkomingen (met name informatie-, en klachtplicht en eenmalige onzorgvuldigheid rond het telefoongesprek). Er is niet vastgesteld dat geïntimeerde zich grensoverschrijdend of partijdig heeft gedragen, noch is gebleken dat sprake is van structurele schendingen of veiligheidsrisico's. In dat licht is verzwaring van de maatregel niet te rechtvaardigen.
- h. Appellant baseert zijn verzoek tot verzwaring op veronderstelde ernstige kindschade en oudervervreemding. Dat is speculatief en wordt in de stukken niet gedragen door objectieve bevindingen die aan geïntimeerde zijn toe te rekenen. Het College heeft die causaliteit in eerste aanleg niet kunnen vaststellen; ook in beroep biedt appellant daarvoor geen nieuwe, te verifiëren basis.

De opgelegde berisping is proportioneel; verzoek tot verzwaring dient te worden afgewezen.

- i. Appellant klaagt dat het College onvoldoende zou hebben gemotiveerd waarom het niet tot partijdigheid is gekomen en zijn kernbewijs onvoldoende zou hebben gewogen. Dat is onjuist. Het College heeft het feit van ongeoorloofd contact erkend, het dilemma benoemd en de zorgvuldigheidsnorm toegepast (achteraf informeren had moeten), maar vervolgd dat van partijdigheid/grensoverschrijding niet is gebleken. Daarin ligt besloten dat het College de inhoud en context van het gesprek heeft betrokken bij de normtoetsing en mede gelet op de betwisting door geïntimeerde, onvoldoende grond zag voor het zwaardere verwijt. Deze overwegingen zijn kenbaar en dragend. Dat appellant een andere waardering wenst, maakt de motivering niet gebrekkig.

Conclusie: het hoger beroep dient te worden verworpen. Het College van Toezicht heeft een juiste norm toegepast en deugdelijk gemotiveerd waarom:

- De inzet via DJGB in OTS-kader rechtmatig was (ongegrondverklaring klachtonderdeel c)
- Van grensoverschrijdend of partijdig handelen niet is gebleken (deel van b ongegrond)
- Waar tekortkomingen wel zijn vastgesteld (informatie-/klachtplicht en onzorgvuldige nazorg na een telefoongesprek), een berisping de passende maatregel is.

9. OORDEEL VAN HET COLLEGE VAN BEROEP

9.1 Het college van beroep van TCZ heeft ten aanzien van het beroep kennisgenomen van:

- Het dossier in eerste aanleg zoals dat is behandeld door het College van Toezicht van TCZ
- Het ingediende beroepschrift, ontvangen 14 februari 2026
- Het verweerschrift in beroep, ontvangen 11 maart 2026

- Het verhandelde ter zitting d.d. 1 juni 2026
- De na de hoorzitting toegezonden beschikkingen d.d. 15 augustus 2023 en 5 augustus 2024, ontvangen 6 juni 2026

Ten aanzien van het beroep

Klachtonderdeel a. Grensoverschrijdend en partijdig handelen

Het College van Beroep ziet dat er in tegenstelling tot de uitspraak van het College van Toezicht wel sprake is geweest van grensoverschrijdend handelen, maar constateert op basis van de feiten niet dat er sprake is van partijdig handelen.

Vast staat dat ten tijde van het telefonisch contact met het kind de vader de toestemming voor begeleiding door geïntimeerde had ingetrokken. Er was daarmee een einde gekomen aan de begeleidingsovereenkomst. Het telefonisch contact heeft dus plaatsgevonden tegen de uitdrukkelijke wens van vader en was daarmee ongeoorloofd. Het dilemma waarvoor verweerder zich gesteld voelde (respecteren van vaders wens v. geruststellen van het kind), had voor haar een reden moeten zijn om vader al vooraf te informeren. Dit is niet gebeurd en dat acht het College onzorgvuldig. Het College kan niet vaststellen wat er precies is gezegd in het telefoongesprek of wat de toonzetting van dat gesprek is geweest. Het is wat het telefoongesprek tussen geïntimeerde en het kind betreft dan ook niet mogelijk vast te stellen wat er mondeling besproken is. Op basis van de feiten ziet het College van Beroep onvoldoende aanleiding om vast te kunnen stellen dat geïntimeerde zich partijdig heeft uitgelaten.

Op dit punt is het hoger beroep deels gegrond.

Klachtonderdeel b. aanmelding en begeleiding van zoon

Appellant vraagt het College van Beroep om vast te stellen dat de coach ernstig onzorgvuldig heeft gehandeld door zijn zoon te accepteren en te begeleiden zonder dat zij zijn toestemming als gezaghebbende ouder heeft gecontroleerd en zonder dat zij aantoonbaar een juiste en concrete juridische grondslag had.

In de beschikking van 15 augustus 2023 -bevestigd 4 augustus 2025- heeft de rechter de OTS van de kinderen waaronder die van zoon .., verlengd tot 18 augustus 2026. De OTS wordt uitgevoerd door de gecertificeerde instelling DJGB. Daarmee handelen DJGB en geïntimeerde overeenkomstig de rechterlijke uitspraak. Geïntimeerde is door DJGB gevraagd de zoon te begeleiden en .. is door DJGB aangemeld bij geïntimeerde. Geïntimeerde wist ook niet beter dan dat DJGB dit mocht beslissen. De door appellant na de hoorzitting toegestuurde beschikkingen (zonder weggelakte delen), waar het College van Beroep kennis van heeft genomen, verandert dit standpunt niet.

Dit onderdeel van de klacht blijft ongegrond.

Ten aanzien van de maatregel

Nu het onderdeel a. deels gegrond is en onderdeel b. ongegrond, en gelet op de tekortkomingen die het College van Toezicht in haar uitspraak heeft vastgesteld, acht het College van Beroep de maatregel van een berisping passend.

Het College van Beroep is daarbij ten overvloede van mening dat het op de weg van geïntimeerde had gelegen om, gezien het dilemma wat zich voordeed, contact op te nemen met haar beroepsvereniging dan wel intercollegiaal overleg te voeren in de vorm van intervisie. Daarvan is volgens het College niet gebleken nu geïntimeerde alleen DJGB zag, als opdrachtgever zijnde direct belanghebbende. Dit maakt de opgelegde maatregel niet anders.

10. DE BESLISSING

Het College van Beroep:

- I. Verklaart appellant ontvankelijk in zijn beroep;
- II. Verklaart klachtonderdeel a. van het beroep deels gegrond;
- III. Verklaart klachtonderdeel b. van het beroep ongegrond;
- IV. Is van oordeel dat alle feiten en omstandigheden beziend het opleggen van een berisping op zijn plaats is.

Aldus gedaan door .. (voorzitter), .. en .. (leden), in tegenwoordigheid van .. (secretaris)

Voorzitter

Secretaris